

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 179.

Anden Session.

52de Møde.

Tirsdagen den 17de December.

(Fortsat).

Tscherning (fortsat): Det er Gageforhøielsen ved Alderstillaegget, som forekommer mig at være en væsentlig Betingelse, notabene ved Tjenestealderstillaegget, ved et Tillæg, som kommer den Tjenende tilgode ifølge den Tid, han har tjent, enten i denne Stilling eller i tidligere Embedsstillinger; jeg troer virkelig, at denne Sag har en stor Vigtighed i dette Øieblik, fordi den, saa at sige, er det sammenlignende Grundlag, den først angivne Maalestok for et nyt Gageringsystem i hele Staten (Ja!). Den ærede Finantsminister har sagt, at man ikke kunde gjøre det lavere, deels af indre Grunde, hente de fra selve Embedsmændenes Virksomhed, og deels af ydre Hensyn, Sammenligningshensyn med de nu bestaaende Gager. De indre Grunde, som fremførtes for disse Embedsmænds høie Betaling, forekom mig mindre at være hente de fra Embedernes Ansættelighed end fra det Ansvar, som paahviler dem, men dette Ansvar er langt mindre, end man troer, naar Statens Styrelse i det Hele er kraftig og livlig; det har være stort ligeoverfor stor Forsømmelse, men det har allerede tabt sin Betydning ved et driftigere og kraftigere Tilsyn. Det er langt mindre paa den deponerede Sikkerhedscapitals Størrelse, end paa det hyppige og dygtige Tilsyn, at Sikkerheden beroer, og denne Statens Sikkerhed vil være lige god, hvad enten Gagen er høi eller lille, saa at jeg troer, at fra dette Udgangspunkt kan man rolig tage Gagerne under Overveielse, blot seet fra Embedernes egen Betydning. Det er langtfra mig at paastaae, at der til disse Embeders gode Førelse kun kræves, saa at sige, en halv tilvandt Færdighed

(Hør!), der kræves en ikke ringe Indsigt i Skattelovgivningen og en Bane til at kunne fortolke den med en vis Grad af Selvstændighed, en Bane, som ikke alene kan erhverves derved, at en Mand i en Række af Aar har været i en saadan Beskæftigelse, men der kræves tillige derved, at han har Dygtighed og Indsigt, en skarp Dommekraft og en god Opfattelseevne. Alle disse Forudsætninger ere nødvendige, for at en saadan Bestillingsmand kan fuldbyrde sit Hverv som han bør; men hvorledes skulle vi da egentlig komme til at bedømme, hvilken Stilling det er, disse Mænd indtage, hvilken Sammenligning vi kunne gjøre, hentet fra det Nærværende, og der vil jeg spørge den ærede Finantsminister, om han ikke antager, at de Mænd, han i flere Aar har brugt med fuld Tillid i sine Contoirer som Fuldmægtige, maa kunne forvalte Poster af denne Art, og om det ikke er Noget, som hyppigt vil komme til at skee, at saadanne Mænd søge disse Poster, ikke alene for at faae en høiere Lønning end den, de have, men meget oftere for at faae et godt, mindre anstrengende, mere eensformigt og mere selvstændigt Liv end det, de have havt i deres tidligere Stillinger. Er dette først erkjendt, saa komme vi let, synes mig, til den Erkjendelse, at den yngste Gage for en Amtsforvalter er sat høit nok, naar den staaer lige eller over den høieste Fuldmægtiggage under lignende Betingelser, og saavidt jeg kjender til de Forhandlinger, der ere foregaaede i Finantsudvalget, er man temmelig enig om, at ingen Fuldmægtigs Gage let vil blive høiere end 1200 Rbd., og altsaa maae 1200 Rbd. som den yngste Gage være en passende Norm. Dette med Hensyn til den yngste Klasse af Amtsforvaltere. Hvad den Klasse af Amtsforvaltere angaaer, der ligger derover, da